A/PNL/692/28.10.2026

Nr.6790A/28.10.2026

ÎNTREBARE PARLAMENTARĂ

Către: Domnului Radu Marinescu, Ministrul Justiției

De la: Sebastian-Ioan Burduja, Deputat PNL, Circumscripția Electorală Nr. 42 București

Obiectul întrebării: Regimul juridic al reatestării, de către o autoritate administrativă, a unor acte administrative deja emise și valabile, pe exemplul certificatelor de conformitate cerute medicilor pentru exercitarea profesiei în alt stat membru

Stimate Domnule Ministru,

Formarea medicală se compune dintr-o succesiune de titluri care se condiționează reciproc. Nimeni nu devine medic specialist fără să fi terminat rezidențiatul, nimeni nu intră în rezidențiat fără diploma de licență, iar diploma de licență se eliberează de o universitate acreditată, a cărei acreditare atestă tocmai respectarea standardelor de formare. Fiecare act din lanț presupune, logic și juridic, existența celui anterior.

Peste acest lanț, administrația a adăugat un document suplimentar. Medicul care vrea să profeseze în alt stat membru trebuie să obțină de la Ministerul Sănătății un certificat prin care se atestă că titlul său de calificare este cel prevăzut de dreptul Uniunii. Întrebarea de principiu pe care o supun atenției dumneavoastră este dacă o autoritate administrativă poate reatesta conținutul unui act administrativ emis de o altă autoritate publică competentă, act care se bucură de prezumția de legalitate și este de aplicare directă.

Problema nu este teoretică, fiindcă din reatestare decurg consecințe. Un act administrativ care confirmă ceea ce un alt act administrativ a stabilit deja nu are obiect propriu, iar o eventuală divergență între cele două ar pune autoritatea confirmatoare în poziția de a cenzura actul autorității emitente, fără să dețină competența de a-l anula. Dreptul administrativ nu cunoaște o asemenea cale.

Procedura prin care se eliberează acest certificat nu are un act normativ publicat. Regulile se găsesc într-un ghid administrativ aplicabil de la 1 septembrie 2010, termenul anunțat public este de 30 de zile lucrătoare, iar o cale de contestație nu este prevăzută. În lipsa unui termen special stabilit prin lege, se aplică art. 8 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 27/2002, cu cele 30 de zile de la înregistrare, iar depășirea lui intră sub definiția de la art. 2 alin. (1) lit. h) din Legea nr. 554/2004.

Scopul protector invocat de obicei pentru asemenea verificări este deja acoperit de legea penală. Exercitarea fără drept a profesiei de medic este infracțiune, prin art. 348 din Codul penal coroborat cu art. 393 alin. (1) din Legea nr. 95/2006, falsificarea unui asemenea certificat intră sub art. 320 și art. 321 din Codul penal, iar prezentarea sub o identitate falsă sub art. 327. La acestea se adaugă mecanismul european de alertă și de verificare a autenticității prin sistemul IMI, prevăzut la art. 50 alin. (2) din Directiva 2005/36/CE și transpus în Legea nr. 95/2006.

Contrastul intern al administrației române este cel care face problema vizibilă. Pentru un document de aceeași natură, adeverința de conformitate a studiilor, Ministerul Educației și Cercetării are o metodologie aprobată prin Ordinul nr. 5.526/2024, publicat în Monitorul Oficial nr. 694 din 17 iulie 2024, cu termen, cu drept de contestație și cu eliberare în format digital. Aceeași cerință europeană, două regimuri juridice, dintre care unul fără temei publicat.

Având în vedere aceste considerente, în temeiul art. 112 alin. (1) din Constituția României, republicată, precum și al art. 198-205 din Regulamentul Camerei Deputaților, republicat, cu modificările și completările ulterioare, vă adresez, în scris, următoarele întrebări:

1. Poate o autoritate administrativă să ateste, printr-un act propriu, conținutul unui act administrativ emis anterior de o altă autoritate publică competentă, act care se bucură de prezumția de legalitate, și care este obiectul juridic distinct al celui de-al doilea act?
2. În ipoteza unei divergențe între cele două acte, care prevalează și ce cale de remediu are titularul, având în vedere că autoritatea confirmatoare nu are competența de a anula actul autorității emitente?
3. Care este natura juridică a unui ghid administrativ nepublicat în Monitorul Oficial, prin care se stabilesc documentele, termenul și circuitul unei cereri, și poate un asemenea ghid să creeze obligații în sarcina particularilor?
4. Confirmați că, în lipsa unui termen special prevăzut de lege, termenul aplicabil unei asemenea cereri este cel de 30 de zile de la art. 8 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 27/2002, iar nu un termen stabilit prin ghid administrativ?
5. Confirmați că, potrivit art. 7 alin. (5) coroborat cu art. 2 alin. (2) din Legea nr. 554/2004, plângerea prealabilă nu este obligatorie în cazul nesoluționării în termenul legal ori al refuzului nejustificat, astfel încât solicitantul se poate adresa direct instanței de contencios administrativ?
6. Intră refuzul de a elibera un asemenea certificat în ipoteza adăugată la art. 8 alin. (1) din Legea nr. 554/2004 prin Legea nr. 212/2018, privind refuzul de efectuare a unei operațiuni administrative necesare pentru exercitarea unui drept?
7. Având în vedere că exercitarea fără drept a profesiei de medic este deja infracțiune, iar falsificarea certificatelor intră sub incidența art. 320, art. 321 și art. 327 din Codul penal, apreciază Ministerul Justiției că reatestarea administrativă adaugă vreo protecție juridică suplimentară?

8. Apreciază Ministerul Justiției necesară o intervenție legislativă care să impună, pentru orice document eliberat în scopul recunoașterii calificărilor profesionale în Uniunea Europeană, o procedură publicată, cu termen, cu motivarea refuzului și cu cale de atac?
9. A avizat Ministerul Justiției, în ultimii cinci ani, vreun proiect de act normativ privind procedura de eliberare a certificatelor de conformitate pentru profesiile medicale? Dacă da, care și cu ce observații?
10. Constituie solicitarea adresată unui cetățean de a depune documente emise de alte instituții publice o încălcare a art. 2^1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 41/2016, ce sancțiune este aplicabilă și cine o constată?

Domnule Ministru, Ministerul Justiției a susținut în ultimii ani eliminarea unor cerințe administrative redundante, iar poziția instituției pe simplificarea raportului dintre cetățean și administrație este un reper pe care îl apreciez. Sunt conștient că procedura la care mă refer nu aparține Ministerului Justiției, că întrebările mele privesc o chestiune de principiu pe care instituția dumneavoastră este cea mai bine plasată să o lămurească și că personal vă găsiți la începutul mandatului. Vă adresez aceste întrebări în urma sesizărilor primite de la medici și îmi exprim deplina deschidere de a sprijini din Parlament o clarificare legislativă. Vă rog să-mi răspundeți în scris, în termenul prevăzut de Regulamentul Camerei Deputaților.

Cu deosebit respect,

Sebastian-Ioan BURDUJA

Deputat PNL